

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýľovou, Ph. D. ve věci

žalobce: B. Y.
st. přísl. X

zast. advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1 100 00 Praha 10

proti

žalované: Policie České republiky
Ředitelství služby cizinecké policie
sídlem Olšanská 2, P. O. BOX 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 12. 2022, č. j. CPR-34685-2/ČJ-2022-930310-V242,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná shora označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Odboru cizinecké policie, ze dne 7. 9. 2022, č. j. KRPZ-104356-38/ČJ-2021-150026-SV, jímž bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění na dobu 18 měsíců (dále též jen „rozhodnutí o správním vyhoštění“).
2. Důvodem vydání rozhodnutí o správním vyhoštění byl neoprávněný pobyt žalobce na území a výkon práce bez povolení k zaměstnání. Rozhodnutím o správním vyhoštění bylo zároveň vysloveno, že podle § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců není vycestování cizince možné a počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, bude stanoven postupem podle § 120a odst. 5 téhož zákona.

II. Průběh předcházejícího řízení a související skutkové okolnosti

3. Žalobce byl držitelem povolení k zaměstnání na dobu od 1. 7. 2021 do 27. 9. 2021, k zaměstnavateli PACHOMYY s. r. o., na pozici „pomocný pracovník v rostlinné výrobě“, s místem výkonu práce Cítov, Daminěves, Chramostek, Střednice. V rámci pobytové kontroly dne 12. 10. 2021 bylo zjištěno, že žalobce pro uvedeného zaměstnavatele vykonává práci v areálu společnosti DŘEVOPODNIK HAUSNER s. r. o. (ukládal řezivo), ačkoli nemá platné povolení k pobytu, ani povolení k zaměstnání. Dle cestovního dokladu vstoupil žalobce na území členských států EU (Polsko) dne 18. 2. 2021. Platnost povolení k pobytu na území Maďarska, jímž žalobce disponoval, uplynula v dubnu 2021. S žalobcem bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění.
4. V průběhu řízení o správním vyhoštění bylo vyžádáno závazné stanovisko Ministerstva vnitra podle § 120a zákona o pobytu cizinců. Podle tohoto stanoviska ze dne 20. 5. 2022 není vycestování státních příslušníků Ukrajiny na Ukrajinu možné. Následně bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění a k odvolání žalobce napadené rozhodnutí.

III. Žaloba a vyjádření žalované k žalobě

5. Žalobce namítl nedostatečné zjištění skutkového stavu. V této souvislosti tvrdil, že ve společnosti PACHOMYY s. r. o. nikdy nepracoval a v místě pobytové kontroly se byl podívat pouze za účelem zvážení možného budoucího zaměstnání. Nejednalo se tedy o výkon nelegální práce, neboť žalobce žádnou práci nevykonával.
6. Dále namítl, že se na území ČR nachází z důvodu vypuknutí války na Ukrajině dne 24. 2. 2022. Nemohl totiž z území schengenského prostoru objektivně vycestovat. V jeho případě nebyly dány zákonné důvody pro uložení správního vyhoštění a proto navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.
7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se k celé věci podrobně vyjádřila. Žalobní námitky jsou totožné s námitkami odvolacími. Podle žalované nelze od uložení správního vyhoštění upustit, jedná se o přiměřené opatření.

IV. Posouzení věci soudem

8. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců).
9. O žalobě krajský soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť pro to byly splněny podmínky. Žalobce i žalovaný s rozhodnutím věci bez jednání výslovně souhlasili.
10. Žaloba není důvodná.
11. Předně je nutno uvést, že žaloba je obsahově zcela totožná s odvoláním, o němž žalovaná rozhodla napadeným rozhodnutím. Došlo pouze k přeměně označení stran sporu (účastníka řízení za žalobce a správní orgán za žalovaného). Zároveň je na místě podotknout, že kvalita a míra podrobnosti žalobní argumentace se zpravidla odráží do výsledného posouzení věci soudem. Výčet ustanovení správního řádu, které měl správní orgán v průběhu předcházejícího řízení a v důsledku vydání napadeného rozhodnutí dle žalobce porušit, nelze považovat za řádně uplatněné žalobní body, a proto se jimi soud nezabýval.
12. K posouzení jsou dvě námitky, resp. tvrzení žalobce. Jednak tvrzení, že ve společnosti PACHOMYY s. r. o. nepracoval, o zaměstnání pouze uvažoval. A dále tvrzení, že objektivně nemohl z území schengenského prostoru vycestovat z důvodu války na Ukrajině. Oběma námitkám se žalovaná v napadeném rozhodnutí podrobně věnovala na s. 4 – 5 napadeného rozhodnutí. Závěr žalované o nedůvodnosti těchto námitek, resp. nepravdivosti těchto tvrzení, lze potvrdit.
13. Krajský soud ověřil, že obsah správního spisu bez důvodných pochybností svědčí o tom, že žalobce byl kontrolován přímo při vytykané pracovní činnosti a v rámci své výpovědi sám potvrdil, že se na pracovní činnosti domluvil se svým „zaměstnavatelem“, panem M. (jednatel společnosti PACHOMYY s. r. o.). Zcela správný je závěr žalované, že *„pracovní činnost se posuzuje výlučně podle jejího skutečného charakteru a pouhý nedostatek formy (tj. absence příslušné pracovní smlouvy) by umožňoval obcházení zákona zastíráním skutečné povahy práce“*. Rovněž ostatní shromážděné podklady svědčí o tom, že žalobce v místě kontroly více než pět měsíců pracoval, o pouhém zvažování zájmu o práci tedy nelze vůbec hovořit. Žalobce zároveň nezpochybňoval, že platné povolení k zaměstnání neměl.
14. Žalobce nezpochybňoval ani skutečnost, že by na území ČR pobýval neoprávněně. Neoprávněným pobytem se v souladu s čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. 12. 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (dále jen „návratová směrnice“) rozumí *„přítomnost státního příslušníka třetí země, který nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky vstupu uvedené v článku 5 Schengenského hraničního kodexu (pozn. soudu - jedná se aktuálně o čl. 6 nařízení 2016/399, „Schengenský hraniční kodex“) nebo jiné podmínky vstupu, pobytu nebo bydliště v určitém členském státě, na území tohoto členského státu“*. Neoprávněně pobývajícím tedy nebude jenom cizinec, který vstoupil na území, aniž by splňoval podmínky vstupu, ale také cizinec, který podmínky vstupu přestal splňovat až po svém vstupu a pobytu na území členského státu (srov. rozsudky Soudního dvora EU ze dne 12. 12. 2019 ve věci C-380/18, *E. P.*, bod 27, ze dne 7. 6. 2016 ve věci C-47/15, *Affum*, bod 59).

15. Podle čl. 6 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu pro pobyty na území členských států, které nepřesáhnou 90 dní během jakéhokoli období 180 dnů, platí mj. podmínka platného víza, pokud je požadováno na základě nařízení, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni [původně se jednalo o nařízení Rady (ES) č. 539/2009, aktuálně je platné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2018/1806]. Podle čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení jsou státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze II (mezi nimi i Ukrajina) osvobozeni od vízové povinnosti pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů. Z uvedeného vyplývá, že pokud celková délka pobytu na území členských států EU v případě občana Ukrajiny přesáhne 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů, je tento cizinec povinen mít platné vízum. Žalobci skončila platnost maďarského dlouhodobého pobytu dne 19. 4. 2021. Od tohoto data proto bylo nutno odvíjet dobu 90 dnů; doba oprávněného pobytu mu tedy uplynula dne 18. 7. 2021.
16. Jak správně poznamenala žalovaná, správní řízení bylo zahájeno dne 12. 10. 2021, tedy přibližně tři měsíce poté, kdy se stal pobyt žalobce na území České republiky neoprávněným. Do doby zahájení správního řízení dne 12. 10. 2021 zde nebyla žádná objektivní překážka, která by žalobci ve vycestování na Ukrajinu bránila. V době vypuknutí válečného konfliktu na Ukrajině dne 24. 2. 2022 žalobce pobýval na území České republiky na základě vedeného správního řízení a s ohledem na závazné stanovisko Ministerstva vnitra zde vyvstala překážka vycestování, což se v souladu s § 120a odst. 4 zákona o pobytu cizinců promítlo do výrokové části rozhodnutí o správním vyhoštění. V dalším postaci odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).

V. Závěr a náhrada nákladů řízení

17. Krajský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, které mu žalobce vytýká, a proto jej bylo možné potvrdit. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení jí tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 18. ledna 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně